

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoKR/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118206589
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4118206589.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vlasty Ondrejkovej a členov senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Pavla Lukáča, v spore žalobcu: Techmonstav spol. s r. o., so sídlom Pluhová 8, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 17 325 188, zastúpený LMH Legal, s. r. o., so sídlom Moyzesova 314/39, 900 01 Modra, IČO: 55 137 652, proti žalovanému: Mgr. Peter Zvara, so sídlom Obchodná 2, 811 06 Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu SATEC SK a. s., so sídlom Novozámocká 102, 949 05 Nitra, IČO: 36 684 961, zastúpený Mgr. Patrikom Štefkeje, advokátom so sídlom Školská 3, 949 01 Nitra, o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 28Cbi/8/2018 - 178 zo dňa 10. 06. 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd m e n í rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 28Cbi/8/2018 - 178 zo dňa 10. 06. 2021 v napadnutej časti I., II., III. výroku tak, že žalobu z a m i e t a a v napadnutej časti IV. výroku tak, že žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

II. Žalovaný m á proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie určil, že pohľadávka žalobcu uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK a. s. vedeného pod sp. zn. 31K/37/2017 na Okresnom súde Nitra, zapísaná pod číslom 129 vo výške 3 414,13 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300102015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru, je nesporná čo do právneho dôvodu, výšky a poradia (I. výrok), ďalej určil, že pohľadávka žalobcu uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK a. s. vedeného pod sp. zn. 31K/37/2017 na Okresnom súde Nitra, zapísaná pod číslom 130 vo výške 27 091,58 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300172015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru, je nesporná čo do právneho dôvodu, výšky a poradia (II. výrok) a súčasne určil, že pohľadávka žalobcu uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK a. s. vedeného pod sp. zn. 31K/37/2017 na Okresnom súde Nitra, zapísaná pod číslom 131 vo výške 14 502,49 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300212015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru, je nesporná čo do právneho dôvodu, výšky a poradia (III. výrok) a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (IV. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 24 ods. 1, § 28 ods. 1, ods. 2, § 32 ods. 1, ods. 2, ods. 5, ods. 6, ods. 9, ods. 14, ods. 15, ods. 16, ods. 19 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), § 79 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 409 ods. 1, § 447 Obchodného zákonníka a v časti trov konania s poukazom na § 100 ods. 2 písm. a) ZoKR. Uviedol, že žalobca sa po pripustení zmeny žaloby, uznesením, vyhlásenom na pojednávaní dňa 04. 04. 2019, domáhal určenia, že pohľadávka žalobcu uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK

a. s. na Okresnom súde Nitra, zapísaná pod číslom 129 vo výške 3 414,13 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300102015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru, je nesporná čo do právneho dôvodu, výšky a poradia, ďalej určenia, že pohľadávka žalobcu uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK a. s. na Okresnom súde Nitra pod číslom 130 vo výške 27 091,58 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300172015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru je nesporná čo do právneho dôvodu, výšky a poradia a určenia, že pohľadávka žalobcu uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK a. s. na Okresnom súde Nitra pod číslom 131 vo výške 14 502,49 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300212015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru je nesporná čo do právneho dôvodu, výšky a poradia, alebo alternatívne určenia, že pohľadávka žalobcu uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK a. s. na Okresnom súde Nitra, zapísaná pod číslom 129 vo výške 3 414,13 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300102015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru je nesporná čo do vymáhateľnosti, určenia, že pohľadávka žalobcu uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK a. s. na Okresnom súde Nitra pod číslom 130 vo výške 27 091,58 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300172015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru je nesporná čo do vymáhateľnosti a určenia, že pohľadávka žalobcu uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK a. s. na Okresnom súde Nitra pod číslom 131 vo výške 14 502,49 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300212015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru je nesporná čo do vymáhateľnosti a súčasne žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 28Cbi/8/2018 - 106 zo dňa 02. 05. 2019 tak, že určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky uplatnenej súhrnnou prihláškou zo dňa 08. 02. 2018 v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 31K/37/2017 na majetok úpadcu SATEC SK a. s., so sídlom Novozámocká 102, 949 05 Nitra, IČO: 36 684 961, zapísanej do zoznamu pohľadávok pod por. č. 129 vo výške 3 414,13 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300102015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru a považuje sa za nespornú čo do právneho dôvodu, výšky a poradia (I. výrok), ďalej určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky uplatnenej súhrnnou prihláškou zo dňa 08. 02. 2018 v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde pod sp. zn. 31K/37/2017 na majetok úpadcu SATEC SK a. s., so sídlom Novozámocká 102, 949 05 Nitra, IČO: 36 684 961, zapísanej do zoznamu pohľadávok pod por. č. 130 vo výške 27 091,58 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300172015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru a považuje sa za nespornú čo do právneho dôvodu, výšky a poradia (II. výrok) a súčasne určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky uplatnenej súhrnnou prihláškou zo dňa 08. 02. 2018 v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 31K/37/2017 na majetok úpadcu SATEC SK a. s., so sídlom Novozámocká 102, 949 05 Nitra, IČO: 36 684 961, zapísanej do zoznamu pohľadávok pod por. č. 131 vo výške 14 502,49 eura, ktorá vznikla na základe neuhradenej faktúry č. 300212015 na zaplatenie kúpnej ceny za dodanie tovaru a považuje sa za nespornú čo do právneho dôvodu, výšky a poradia (III. výrok) a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením (IV. výrok). V dôsledku odvolania žalovaného rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý uznesením č. k. 15CoKR/9/2019 - 142 zo dňa 29. 01. 2021 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo vzťahu k námietke žalovaného o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odvolací súd dodal, že prípadný nedostatok v označení konkrétnej osoby správcu, nezakladá bez ďalšieho nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, ktorým je v incidenčnom konaní správca konkurznej podstaty úpadcu, bez ohľadu na to, ktorá konkrétna fyzická prípadne právnická osoba túto funkciu zastáva. Za dôvodnú posúdil však námietku odvolateľa, že žalobca z dôvodu prekluzívnej lehoty na podanie žaloby sa musí priamo v žalobe domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva, inak právo zanikne. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal určenia, že pohľadávky sa považujú za nesporné čo do právneho dôvodu a výšky a v priebehu konania podal návrh na zmenu žaloby po viac ako 9 mesiacoch uplynutia hmotnoprávnej lehoty na podanie žaloby, ktorou sa domáhal určenia, že pohľadávky sú nesporné čo do právneho dôvodu, výšky a poradia s tým, že alternatívne sa domáhal určenia, že pohľadávky sú nesporné čo do vymáhateľnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie mal ex offio prihliadnúť na zánik práva žalobcu domáhať sa určenia pohľadávok čo do poradia a vymáhateľnosti, a to bez ohľadu na to, že bola pripustená zmena žaloby, pretože v rámci rozhodovania o zmene žaloby súd posudzuje iba to, či výsledky doterajšieho konania sú dostatočným podkladom na konanie o zmenenej žalobe, avšak nezaoberá sa tým, či obsah zmenenej žaloby bude znamenať úspech pre žalobcu vo veci samej. Odvolací súd nepovažoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, keďže bolo rozhodnuté aj o určení pravosti popretých pohľadávok čo do poradia. Pokiaľ

išlo o samotný popierací prejav správcu konkurznej podstaty úpadcu, súd prvej inštancie dospel k záveru, že správca konkurznej podstaty nepostupoval pri preskúmaní s odbornou starostlivosťou a prihlásené pohľadávky nepoprel dôvodne. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že správca nedostatočne preskúmal prihlásené pohľadávky a nevysporiadal sa náležite s dôvodom popretia, keď poprel právny dôvod, výšku a poradie pohľadávok žalobcu pri uvedení totožných dôvodov popretia pre právny dôvod, pre výšku a pre poradie pohľadávok, hoci poprel vymáhateľnosť prihlásených pohľadávok, avšak v popieracom prejave označil popretie právneho dôvodu, výšky a poradia. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvej inštancie nestotožnil. Podľa názoru odvolacieho súdu správca konkurznej podstaty úpadcu účinne poprel pohľadávky žalobcu čo do právneho dôvodu, výšky a poradia z dôvodu ich nevykonalosti v zmysle § 32 ods. 5 ZoKR, popretie písomne oznámil žalobcovi a zároveň ho zapísal do zoznamu pohľadávok. V ďalšom konaní uložil súdu prvej inštancie posúdiť, či popierací prejav správcu konkurznej podstaty úpadcu obstoí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávky z uspokojenia v konkurze tak, ako boli prihlásené (teda čo do právneho dôvodu, alebo čo do výšky alebo čo do poradia), a to aj s ohľadom na žalobcom požadované určenie pohľadávok, realizované v rámci prekluzívnej hmotnoprávnej lehoty na podanie žaloby, ktorou sa domáhal určenia pravosti popretých pohľadávok čo právneho dôvodu a výšky.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že uznesením Okresného súdu Nitra, č. k. 31K/37/2017 - 172 zo dňa 23. 01. 2018 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka SATEC SK a. s., so sídlom Novozámocká 102, 949 05 Nitra, IČO: 36 684 961. Uznesenie bolo zverejnené v OV č. 21/2018 dňa 30. 01. 2018. Predmetným uznesením bol ustanovený správca konkurznej podstaty Mgr. Ladislav Barát, so sídlom kancelárie Školská 3, 949 01 Nitra. Rovnako mal za preukázané, že listom zo dňa 19. 02. 2018 potvrdil správca konkurznej podstaty úpadcu žalobcovi doručenie prihlášky a zapísanie do zoznamu pohľadávok sumu prihlásených vo výške 45 008,20 eura s tým, že prihláška spĺňala náležitosti podľa § 29 zákona č. 7/2005 Z. z. a zároveň zapísanie pohľadávok uvedených v prihláške do zoznamu pohľadávok. Správca konkurznej podstaty úpadcu oznámil listom zo dňa 23. 04. 2018 žalobcovi čiastočné popretie pohľadávok. Rozsah popretia uviedol v zaslanom zozname. Zároveň poučil žalobcu podľa § 32 ods. 9 ZoKR. Popretie jednotlivých pohľadávok bolo nasledovné: Pohľadávka č. 129 prihlásená v sume 3 414,13 eura, ktorej právnym dôvodom bola faktúra č. 300102015 za dodaný tovar, vystavená dňa 23. 02. 2015, splatná dňa 25. 03. 2015, bola popretá dňa 17. 04. 2018 v sume 3 414,13 eura. Právny dôvod popretia uviedol správca nasledovný: jedná sa o pohľadávku, ktorá vznikla pred začatím reštrukturalizačného konania, uznesenie Okresného súdu Nitra o začatí reštrukturalizačného konania, pod. sp. zn. 32R/1/2016, bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 63/2016 zo dňa 04. 04. 2016. Veriteľ si svoju pohľadávku riadne a včas neuplatnil v konaní prihláškou. Okresný súd Nitra reštrukturalizáciu dlžníka uznesením zverejneným v obchodnom vestníku č. 01/2017 dňa 02. 01. 2017 skončil a zároveň potvrdil reštrukturalizačný plán úpadcu. V súlade s § 155 ods. 2 ZoKR: Zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou. Potvrdením reštrukturalizačného plánu sa tak pohľadávka veriteľa stala nevykonalou podľa § 160 ZoKR. V prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka alebo preberajúcej osoby skôr, ako je plán riadne splnený, sa plán vyhlásením konkurzu stáva neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte nie sú splnené. Nakoľko sa veriteľ z dôvodu neprihlásenia svojej pohľadávky v reštrukturalizácii nestal účastníkom plánu, nedošlo tak v súlade s § 160 ZoKR k obnoveniu jeho pohľadávky a táto je tak v zmysle § 155 ods. 2 ZoKR nevykonalá. Dôvod popretia výšky pohľadávky a dôvod popretia poradia pohľadávky bol totožný s dôvodom popretia právneho dôvodu uplatnenej pohľadávky. Pohľadávka č. 130 prihlásená v sume 27 091,58 eura, ktorej právnym dôvodom bola faktúra č. 300172015 za dodaný tovar, vystavená dňa 11. 03. 2015, splatná dňa 10. 05. 2015, bola popretá dňa 17. 04. 2018, v sume 27 091,58 eura. Právny dôvod popretia uviedol správca totožný ako pri pohľadávke č. 129. Dôvod popretia výšky pohľadávky a dôvod popretia poradia pohľadávky bol totožný s dôvodom popretia právneho dôvodu uplatnenej pohľadávky. Pohľadávka č. 131 prihlásená v sume 14 502,49 eura, ktorej právnym dôvodom bola faktúra č. 300212015 za dodaný tovar, vystavená dňa 02. 04. 2015, splatná dňa 30. 07. 2015, bola popretá dňa 17. 04. 2018 v sume 14 502,49 eura. Právny dôvod popretia uviedol správca totožný ako pri pohľadávke č. 129. Dôvod popretia výšky pohľadávky a dôvod popretia poradia pohľadávky bol totožný s dôvodom popretia právneho dôvodu uplatnenej pohľadávky.

4. Podľa názoru súdu prvej inštancie žaloba žalobcu bola podaná v zákonnej lehote s tým, že žalobca zmenou žaloby prejavil vôľu prijať namiesto určitého plnenia iné plnenie. Petit žaloby bol formulovaný ako v určovacom spore a veriteľ sa domáhal len toho, čo bolo popreté. Veriteľ sa domáhal primárnym petitom určenia oprávnenosti pohľadávky, keďže bol popretý jej právny dôvod, určenia jej oprávnenosti v popretej výške, keďže bola popretá časť pohľadávky, určenia jej poradia, keďže bolo popreté jej poradie a subsidiárnym petitom určenia, že pohľadávky uplatnené v prihláške do konkurzného konania pod číslom 129 vo výške 3 414,13 eura, pod číslom 130 vo výške 27 091,58 eura, pod číslom 131 vo výške 14 502,49 eura, sú nesporné čo do vymáhateľnosti. Vychádzajúc z rozhodnutia R 52/1999, súd prvej inštancie vyhovel prvému návrhu - primárnemu petitu, ktorý považoval za dôvodný a o druhom - náhradnom petite nerozhodoval.

5. V konaní nebolo sporným, že žalobca ako veriteľ si prihláškou uplatnil pohľadávku voči dlžníkovi vo výške 3 414,13 eura, ktorú mal titulom nezaplatennej faktúry č. 300102015 zo dňa 23. 02. 2015, splatnej dňa 25. 03. 2015, vystavenej za materiál dodaný dňa 23. 02. 2015 v hodnote 2 845,11 eura bez DPH, súčasťou ktorej bol aj dodací list so špecifikáciou materiálu (názov položky, číslo položky, množstvo, jednotková cena, celková cena) dodaného dlžníkovi. Pohľadávka vo výške 27 091,58 eura bola titulom nezaplatennej faktúry č. 300172015 zo dňa 11. 03. 2015, splatnej dňa 10. 05. 2015, vystavenej za materiál dodaný dňa 27. 02. 2015 v hodnote 22 576,32 eura bez DPH, súčasťou ktorej bol aj dodací list so špecifikáciou materiálu (názov položky, číslo položky, množstvo, jednotková cena, celková cena) dodaného dlžníkovi, ako aj potvrdené jeho prijatie dlžníkom (pohľadávka č. 130). Pohľadávka vo výške 14 502,49 eura bola titulom nezaplatennej faktúry č. 300212015 zo dňa 02. 04. 2015, splatnej dňa 30. 07. 2015, vystavenej za materiál dodaný dňa 24. 03. 2015 v hodnote 12 085,41 eura bez DPH, súčasťou ktorej bol aj dodací list so špecifikáciou materiálu (názov položky, číslo položky, množstvo, jednotková cena, celková cena) dodaného dlžníkovi, ako aj potvrdené jeho prijatie dlžníkom (pohľadávka č. 131). Z uvedeného vyplýva, že medzi žalobcom ako predávajúcim a dlžníkom, ako kupujúcim boli uzatvorené v ústnej forme tri kúpne zmluvy v zmysle § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, a to dňa 23. 02. 2015, 27. 02. 2015, 24. 03. 2015, pričom dlžník ako kupujúci za dodaný tovar nezaplatil predávajúcemu kúpnu cenu vo výške 3 414,13 eura z kúpnej zmluvy zo dňa 23. 02. 2015, vo výške 27 091,58 eura z kúpnej zmluvy zo dňa 27. 02. 2015, vo výške 14 502,49 eura, z kúpnej zmluvy zo dňa 24. 03. 2015.

6. Súd prvej inštancie dospel k názoru, že správca v popretí prihlásených pohľadávok nepoprel právny dôvod prihlásených pohľadávok vzniknutých z vyššie uvedených troch kúpnych zmlúv. Správca nepreskúmal pri uvedených prihlásených pohľadávkach právny dôvod vzniku pohľadávky podľa hmotného práva, a nezistil, či pohľadávka podľa hmotného práva vznikla, ak áno v akej výške. Právny dôvod vzniku zahŕňa aj konkrétnu právnu skutočnosť, na základe ktorej pohľadávka vznikla (napr. kúpna zmluva, rozhodnutie správcu dane a pod.). Ak správca zistí neexistenciu právneho dôvodu, musí ju poprieť. Správca sa v popretí právneho dôvodu prihlásených pohľadávok vôbec nezaoberal skutočnosťou, na základe ktorej vznikli prihlásené pohľadávky. Keďže sa ním nezaoberal, ani nezistil, či existoval alebo neexistoval právny dôvod prihlásenej pohľadávky. Správca poprel pri každej prihlásenej pohľadávkach (č. 129, č. 130, č. 131) aj poradie a výšku, avšak v prípade popretia poradia musí v zozname pohľadávok uviesť uznané poradie pohľadávky, čo znamená poradie, ktoré navrhuje správca. Pri popretí výšky pohľadávky je správca povinný v zozname uviesť aj zistenú sumu pohľadávok. Správca, ktorý poprie právny dôvod pohľadávky, musí z opatrnosti poprieť aj výšku pohľadávky. V danom prípade správca konkurznej podstaty nepostupoval pri preskúmaní prihlásených pohľadávok žalobcu s odbornou starostlivosťou a nevysporiadal sa s právnym dôvodom vzniku pohľadávok žalobcu ako veriteľa. Správca nezistil, či bol daný dôvod vzniku pohľadávok z jednotlivých kúpnych zmlúv, a preto prihlásené pohľadávky nepoprel dôvodne. Podľa názoru súdu prvej inštancie pohľadávky žalobcu ako veriteľa boli oprávnené, čo znamená, že oprávnená je pohľadávka veriteľa v celej výške. Z obsahu popretia zo dňa 23. 04. 2018 prihlásených pohľadávok žalobcu ako veriteľa je zrejmé, že správca v dôvodoch popretia sa zaoberal vymáhateľnosťou prihlásených pohľadávok, a nie právnym dôvodom ich vzniku, výšky a poradia. Vzhľadom na to, že sa správca nevysporiadal so samotným právnym dôvodom vzniku, resp. existenciou pohľadávky, súd prvej inštancie popretie zo dňa 23. 04. 2018 vyhodnotil ako nedostatočné a považoval ho za neúčinné a pohľadávky žalobcu vyhodnotil ako oprávnené. Nedostatok popretia a oprávnenosť pohľadávky žalobcu malo za následok uznanie prihlásených pohľadávok a vyhovie žalobe žalobcu v celom rozsahu.

7. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože ide o trovy konania, ktoré vznikli žalobcovi účasťou v konaní súvisiacim s konkurzným konaním, ktoré sú z uspokojenia v konkurze vylúčené.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že v žalobe doručenej súdu prvej inštancie sa žalobca, v rámci 30-dňovej hmotnoprávnej lehoty, domáhal len určenia, že pohľadávky sa považujú za nesporné čo do právneho dôvodu a jej výšky. Žalobca sa v žalobe, a teda v hmotnoprávnej lehote ustanovenej § 32 ods. 9 ZoKR, nedomáhal, aby súd určil, že pohľadávky sa považujú za nesporné čo do poradia a vymáhateľnosti. Uplynutím hmotnoprávnej lehoty dňom 05. 06. 2018 zaniklo právo žalobcu domáhať sa určenia popretých pohľadávok čo do poradia a vymáhateľnosti. Ustanovenie § 32 ods. 9 ZoKR ukladá žalobcovi priamo v žalobe sa domáhať určenia popretých pohľadávok čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Iný výklad by bol neprípustným predĺžením hmotnoprávnej lehoty, ktorej začiatok plynutia i ukončenie jej plynutia je jasne daný právnou normou. Jej zmeškanie je spojené so zánikom práva žalobcu. Súd prvej inštancie však v odôvodnení rozsudku uviedol, že žaloba žalobcu ako taká bola podaná včas, a preto námietku žalovaného posúdil ako nedôvodnú, pritom nepostupoval v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (bod 28. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu), ktorým je súd prvej inštancie viazaný. Odvolací súd k tejto námietke uviedol: „Odvolací súd považoval námietku žalovaného za dôvodnú ... Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie mal ex offio prihliadnuť na zánik práva žalobcu domáhať sa určenia pohľadávok čo do poradia a vymáhateľnosti.“ Právo žalobcu domáhať sa určenia pohľadávok, čo do poradia a vymáhateľnosti, s poukazaním na ustanovenie § 32 ods. 9 a § 14 ZoKR, zaniklo dňom 05. 06. 2018, pričom právo bolo žalobcom uplatnené na súde prvej inštancie po 26. 03. 2019. Namietal, že súd prvej inštancie mal ex offio prihliadnuť na zánik práva žalobcu domáhať sa určenia pohľadávok čo do poradia a vymáhateľnosti.

Bol toho názoru, že správca pri samotnom postupe popierania pohľadávok žalobcu postupoval v súlade s ustanovením § 32 ods. 1 ZoKR a s odbornou starostlivosťou poprel pohľadávky, pri samotnom popieraní pohľadávok vo všeobecnosti ustanovenie § 32 ods. 6 ZoKR ukladá správcovi, že tento popierací prejav má vyznačiť v zozname pohľadávok a písomne oznámiť veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá. Správca vyznačil popretie pohľadávok do zoznamu pohľadávok s dostatočne podrobným odôvodnením tohto postupu správcu a písomným oznámením zo dňa 23. 04. 2018 oboznámil žalobcu s ich popretím s tým, že samotný úkon popretia je vyznačený v zozname pohľadávok, výpis z ktorého bol prílohou oznámenia správcu žalobcovi ako popretému veriteľovi. V samotnom oznámení teda správca neuvádza doslovné znenie popierajúceho prejavu, ale len oznamuje popretému veriteľovi fakt, že došlo k popretiu pohľadávky, pričom právne účinný spôsob tohto popretia je vždy len obsahom samotného zoznamu pohľadávok, ako to ukladá ustanovenie § 32 ods. 1 ZoKR. Formálne a obsahové náležitosti zoznamu pohľadávok ustanovuje vyhláška č. 665/2005 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia ZoKR, a to v ustanovení § 25a vyhlášky. Zoznam pohľadávok neobsahuje žiadnu samostatnú časť, v ktorej by boli vyslovene uvedené dôvody popretia vymáhateľnosti pohľadávky, neexistuje na to žiadna osobitná „kolónka“ podľa vyhlášky a správca preto objektívne ani nemá ako vyslovene vyznačiť časť zoznamu pohľadávok s názvom „vymáhateľnosť“ a popísať dôvody popretia vymáhateľnosti pohľadávky práve v tejto neexistujúcej časti zoznamu pohľadávok. Popretím pohľadávky čo do vymáhateľnosti sa nepochybne oslabuje celá prihlásená pohľadávka vo vzťahu k právnemu dôvodu, výške i poradiu, a to jednoducho tým, aké účinky spája samotné popretie vymáhateľností pohľadávky správcom vo vzťahu k uspokojeniu pohľadávky. Právne účinky popretia pohľadávky správcom tak v konečnom dôsledku znamenajú, že nedôjde k uspokojeniu pohľadávky, a to bez ohľadu na právny dôvod, výšku alebo poradie prihlásenej pohľadávky, nech by hypoteticky aj boli zistené. Má v podstate rovnaké účinky ako premlčanie práva to vo vzťahu k podrobne uvádzaným dôvodom, ktoré správca uviedol v samotnom úkone popretia. Keďže formálne správca nemá ako vyznačiť popretie pohľadávky do neexistujúcej samostatnej časti „vymáhateľnosti“, súd prvej inštancie by mal pri skúmaní obsahu popierajúceho prejavu správcu, náležite posúdiť toto nie z formálnej stránky, ale z obsahovej stránky, a to už aj s prihliadnutím na formálne a obsahové náležitosti zoznamu pohľadávok podľa § 25a vyhlášky a s prihliadnutím na ustanovenie § 32 ods. 6 ZoKR, keď samotný úkon popretia je perfektným len v prípade, ak je vyznačený správcom v zozname pohľadávok.

Vytkol súdu prvej inštancie, že nepostupoval v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (bod 29. a bod 30. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu). Odvolací súd k tejto námietke

žalovaného uviedol: „Podľa názoru odvolacieho súdu správca konkurznej podstaty úpadcu účinne poprel pohľadávky žalobcu čo do právneho dôvodu, výšky a poradia pre posúdenie danosti dôvodov popretia pohľadávky je rozhodujúce, či sú tieto dôvody vyjadrené v zozname pohľadávok.....vzhľadom na nesprávny záver súdu prvej inštancie, že správca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, sa súd prvej inštancie nezaoberal dôvodmi popretia.“

Ak súd prvej inštancie vyčítal správcovi nedostatky spočívajúce v nedostatočnom zdôvodnení svojho postupu, tak je potrebné zaoberať sa obsahom zdôvodnenia pri úkone popretia vykonanom odvolaným správcom. Tento v obsahu popretia náležite odôvodnil, z akého dôvodu došlo k popretiu pohľadávok žalobcu, uviedol príslušné ustanovenie ZoKR ich doslovnou citáciou a uvedením právneho účinku potvrdenia reštrukturalizačného plánu vo vzťahu k pohľadávkam žalobcu, ktorý si ich neprihlásil do reštrukturalizačného konania prihláškou, ktoré predchádzalo vyhláseniu konkurzu na majetok úpadcu. Odvolací súd priamo vyslovil záver, že „správca účinne poprel pohľadávky žalobcu a toto riadne vyznačil v zozname pohľadávok....“

Z dôvodu prílišného formalizmu sa tak súd prvej inštancie samostatným obsahom popretia vôbec nezaoberal. Súd prvej inštancie opätovne postupoval rovnakým spôsobom aj pri vydaní nového rozhodnutia a vlastné popretie pohľadávok žalobcu správcom žiadnym spôsobom neposúdil z hľadiska obsahu. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení (bod 30. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu) uviedol súdu prvej inštancie: „Správca konkurznej podstaty popretie náležite odôvodnilSúd prvej inštancie sa však samotným obsahom popretia vôbec nezaoberal a preto bude potrebné znovu posúdiť náležite dôvody, pre ktoré správca pohľadávky žalobcu poprel.“ Naviac, odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení (bod 26. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu) uviedol: „Účelom incidenčného konania o určenie popretej pohľadávky v konkurze nie je preskúmavanie popretej pohľadávky, ale účelom je rozhodnúť o tom, či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze.“

Súd prvej inštancie sa opätovne nezaoberal, či dôvod popretia správcu je daný alebo nie, ale naopak, dôvodnosť popretia pohľadávok žalobcu posudzoval len z toho hľadiska, že ak sa správca nezaoberal právnym dôvodom vzniku pohľadávky, nekonal s odbornou starostlivosťou a došlo tak k popretiu pohľadávok žalobcu, ktoré súd prvej inštancie posúdil ako neúčinné. Súd prvej inštancie nedal odpoveď na podstatnú otázku, ktorá bola vlastným dôvodom incidenčného konania a výslovným dôvodom popretia týchto pohľadávok zo strany správcu sa opätovne vôbec nezaoberal, hoci odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyslovil právny názor ku všetkým námietkam žalovaného, ktorým je súd prvej inštancie viazaný a tento ich posúdil v rozpore s týmto právnym názorom odvolacieho súdu a vlastným popretím pohľadávok žalobcu správcom sa opätovne nezaoberal.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznať. Napadnuté rozhodnutie nevykazuje žiadnu z tzv. väd podľa § 365 ods. 1 CSP, ktorá by eventuálne mohla zakladať dôvodnosť odvolacieho konania. Prevažná časť odvolania je iba opakovaná argumentácia žalovaného z prvoinštančného konania, s ktorou sa v konaní súd prvej inštancie riadne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. b) CSP žalovaný vidí de facto najmä v tom, že napádané rozhodnutie nepovažuje podľa svojho názoru za dostatočne odôvodnené, keď uvádza vlastné názory a tvrdenia s tým, že z toho vyvodzuje akúsi nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia. Žalovaný nesprávne a so zjavným nepochopením napríklad tvrdí, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť o zmene žaloby, ktorou sa žalobca domáhal alternatívnym petitom aj určenia vymáhateľnosti popretých pohľadávok. Súd vyhovel prvému návrhu alternatívneho petitu (určenia nespornosti pohľadávok žalobcu čo do právneho dôvodu, výšky a poradia) a o druhom náhradnom (alternatívnom) preto nerozhodoval s poukazom na R 52/1999.

Ak žalovaný tvrdí, že súd prvej inštancie údajne neprihliadal na záväzný právny názor odvolacieho súdu (s čím sa žalobca nestotožňuje a popiera toto tvrdenie), ani toto by samo o sebe ešte nezakladalo prípustnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Žalobca si nárok uplatnil riadne a včas v súlade s § 32 ods. 9 ZoKR v spojení s § 32 ods. 14 ZoKR. S tvrdením ohľadom prekúzie práva domáhať sa iného určenia ako toho, ktoré bolo uvedené v prvotnom petite žaloby, sa žalobca nestotožňuje a poukazuje v tomto smere na odôvodnenie napádaného rozhodnutia bod 50. odôvodnenia, kde túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Zmenou žaloby žalobca neprejavil vôľu prijať namiesto určitého plnenia iné plnenie, ale sa domáhal len preskúmania toho, čo bolo popreté (podľa názoru žalobcu dokonca popreté nezrozumiteľne a neurčito). Ako vyplýva z § 32 ods. 14 druhá veta ZoKR, zákon limituje žalobný nárok veriteľa v tom smere, že v žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške. Aj v tomto smere treba chápať zákonné limity z pohľadu rozhodovaniu súdu o žalobe v incidenčnom

konaní. Žalovaný v jeho odvolaní poukázal na názor odvolacieho súdu, kde citoval závery ustálenej rozhodovacej praxe, tieto však nie je možné vytrhávať z kontextu, keď odvolací súd citoval len časť z výroku uznesenia NS SR sp. zn. 3Obdo/70/2016 v nadväznosti na posudzovanie otázky konania správcu s odbornou starostlivosťou. Vo výroku tohto rozhodnutia sa ďalej riešila úplne iná právna otázka ako namieta žalovaný v jeho odvolaní, a to preklúzia práva z pohľadu správcu uvádzať nové dôvody popretia pohľadávky počas incidenčného konania.

Prvoinštančný súd postupoval pri rozhodovaní v súlade s názormi najvyšších súdnych autorít, keď neposudzoval popierací prejav správcu výlučne len z formálnej stránky, ako to tvrdí žalovaný v odvolaní. Správca poprel pohľadávku čo do právneho dôvodu, pričom sa vôbec nezaoberal tým, ako a z akého právneho titulu pohľadávky vôbec vznikli, ale len ich údajnou ďalšou nevymáhateľnosťou, pretože neboli prihlásené v reštrukturalizácii, čo po právnej stránke ako relevantný dôvod popretia čo do právneho dôvodu vôbec neobstojí. Rovnaké nedôvodné popretie správcu vykonal vo vzťahu k výške a poradiu prihlásených pohľadávok. Žalobca sa stotožňuje s názorom súdu (bod 70. odôvodnenia), že nakoľko sa správca nevysporiadal so samotným právnym dôvodom vzniku, resp. existencie pohľadávky, súd popretie zo dňa 23. 04. 2018 vyhodnotil ako nedostatočné a považoval ho za neúčinné a prihlásené pohľadávky súd vyhodnotil ako oprávnené. Tvrdenia o údajnej nevymáhateľnosti pohľadávky mohol správca uviesť v zmysle § 25a psim. n) Vyhlášky 665/2005 Z. z. ako ďalšie skutočnosti uvedené správcom. Pokiaľ ustanovenie § 32 ods. 2 ZoKR upravuje samostatné dôvody popretia pohľadávok veriteľom alebo správcom (čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo zabezpečovacieho práva), evidentne ide o samostatné dôvody popretia, ktoré je potrebné samostatne odôvodniť a nie je možné poprieť pohľadávku čo do právneho dôvodu argumentom, ktorý má rovinnu popretia čo do vymáhateľnosti. Práve k takémuto neodbornému konaniu zo strany správcu došlo, čím spôsobil, že popretie bolo nie len nedôvodné, ale aj zmätočné a nezrozumiteľné.

Záverom poukázal na to, že žalovaný podal síce odvolanie čo do všetkých výrokov napádaného rozsudku, z odvolania však nevyplýva žiadny vecný argument vzťahujúci sa na výrok IV. rozhodnutia o náhrade trov konania. Z gramatického ako aj logického výkladu § 100 ods. 2 ZoKR a použitia množného čísla vyplýva, že toto ustanovenie sa musí týkať oboch strán sporu t. j. aj v prípade, ak by bol úspešný žalovaný a súd by žalobu zamietol, nepriznal by ani žalovanému náhradu trov konania podľa § 100 ods. 2 ZoKR. Žalovaný tak nedôvodne požaduje, ak by bol úspešný v odvolacom konaní, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 CSP na odvolacom pojednávaní v zmysle § 385 ods. 1 CSP, na ktorom zopakoval dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a doplnil dokazovanie výsluchom zástupcov sporových strán v zmysle § 384 ods. 1 CSP, pričom zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle § 388 CSP zmeniť tak v jeho vyhovujúcej časti (I., II. a III. výrok), ako aj v časti trov prvoinštančného konania (IV. výrok).

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa pôvodne domáhal určenia, že pohľadávky žalobcu uplatnené v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK, a. s. na Okresnom súde Nitra zapísané pod číslom 129 vo výške 3 414,13 eura, pod číslom 130 vo výške 27 091,58 eura, pod číslom 131 vo výške 14 502,49 eura, sú nesporné čo do právneho dôvodu a výšky. Následne podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 27. 03. 2019, žalobca navrhol zmenu žaloby, ktorou sa domáhal učenia, že pohľadávky žalobcu uplatnené v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu SATEC SK, a. s. na Okresnom súde Nitra zapísané pod číslom 129 vo výške 3 414,13 eura, pod číslom 130 vo výške 27 091,58 eura, pod číslom 131 vo výške 14 502,49 eura, sú nesporné čo do právneho dôvodu, výšky a poradia, alebo alternatívne sa domáhal určenia, že uvedené pohľadávky sú nesporné čo do vymáhateľnosti. Súd prvej inštancie zmenu žaloby pripustil uznesením, vyhlásenom na pojednávaní dňa 04. 04. 2019. Následne vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 28Cbi/8/2018 - 106 zo dňa 02. 05. 2019 tak, že určil, že žalobca je veriteľom pohľadávok uplatnených súhrnnou prihláškou zo dňa 08. 02. 2018 v konkurznom konaní na majetok úpadcu SATEC SK, a. s. na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 31K 37/2017 zapísané pod číslom 129 vo výške 3 414,13 eura, pod číslom 130 vo výške 27 091,58 eura, pod číslom 131 vo výške 14 502,49 eura a považujú sa za nesporné čo do právneho dôvodu, výšky a poradia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č. k. 15CoKR/9/2019 - 142 zo dňa 29. 01. 2021 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie po vrátení veci rozhodol v poradí druhým rozsudkom, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

12. Odvolací súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom zopakoval dokazovanie oboznámením listín tvoriacich súčasť súdneho spisu a výsluchmi zástupcov sporových strán.

13. Na odvolacom pojednávaní právni zástupcovia akcentovali skutočnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, ako aj z odvolania žalovaného a vyjadrenia žalobcu k tomuto odvolaniu.

14. Odvolací súd na pojednávaní prítomným právnym zástupcom strán sporu, v súlade s § 382 CSP oznámil, že na vec sa vzťahujú aj ustanovenia všeobecného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní ešte neboli použité, a to § 118 ods. 1 - 4, § 120 ods. 1, § 132 ods. 1 - 2, § 155 ods. 1 - 2 a § 160 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. S prihliadnutím na možnosť ich aplikácie odvolací súd umožnil zástupcom sporových strán vyjadriť sa k ich možnému použitiu priamo na pojednávaní, prípadne v lehote poskytnutej súdom. Právny zástupca žalobcu požiadal odvolací súd o poskytnutie lehoty na vyjadrenie k aplikácii uvedených ustanovení. Právny zástupca žalovaného uviedol, že aplikácii uvedených ustanovení sa dožadoval už v priebehu súdneho konania, avšak rešpektoval, aby protistrane bola poskytnutá lehota, aby sa vyjadril k ich prípadnej aplikácii v rámci tohto súdneho konania. Žalovaný sa k ich aplikácii vyjadril vo svojich podaniach počas súdneho konania.

15. Žalobca sa k novej aplikácii ustanovení vyjadril v písomnom podaní zo dňa 17. 03. 2023 s tým, že § 118 ods. 1 až 4 ZoKR upravuje účinky začatia reštrukturalizácie na dlžníka a z pohľadu predmetu sporu (určenie popretých pohľadávok prihlásených do konkurzného konania úpadcu) nemajú k dôvodnosti/nedôvodnosti žaloby žiaden aplikačný zmysel. Pokiaľ išlo o § 120 ods. 1 ZoKR, uvedené ustanovenie treba aplikovať v tých prípadoch, ak by chcel nejaký veriteľ dlžníka súdne vymáhať svoju pohľadávku potom, ako táto nebola riadne prihlásená do reštrukturalizácie, v rámci ktorej došlo k potvrdeniu reštrukturalizačného plánu súdom (čo nie je prípad tohto sporového konania). Ustanovenie § 132 ods. 1 až 2 ZoKR upravuje reštrukturalizačný plán a jeho záväznosť pre účastníkov plánu, ak bol tento súdom potvrdený. V danej veci nie je sporné, že žalobca účastníkom reštrukturalizačného plánu nebol, to však z pohľadu celkového kontextu skutkového stavu, kedy bol z dôvodu neplnenia reštrukturalizačného plánu dlžníka na neho vyhlásený konkurz, nijako nebráni prihláseniu pohľadávok do konkurzu aj takých veriteľov, ktorí pohľadávky neprihlásili do reštrukturalizačného konania s tým, že to nespôsobuje ich nevymáhateľnosť v rámci konkurzného konania. Účinky súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu upravuje § 155 ods. 1 až 2 ZoKR. Podľa názoru žalobcu § 160 ZoKR nebráni tomu, aby do konkurzného konania prihlásili pohľadávky aj takí veritelia, ktorí neboli účastníkmi reštrukturalizačného plánu s tým, že táto skutočnosť nespôsobuje dôvodnosť ich popretia pre údajnú nevymáhateľnosť. Ustanovenie § 160 ZoKR neodkazuje na ustanovenie § 155 ZoKR a ani z gramaticko-logického výkladu nevyplýva vzájomný vzťah medzi týmito ustanoveniami a neodôvodňujú zjavne právne nesprávny záver žalovaného o zániku práv veriteľa (žalobcu) v konkurznom konaní, ktoré sa vyhlásilo po schválení a potvrdení reštrukturalizačného plánu resp. nevyožiteľnosť pohľadávok v tomto konaní, ak neboli uplatnené a schválené v reštrukturalizačnom pláne. Vo vzťahu k ust. § 155 ods. 2 ZoKR a § 160 ZoKR žalobca dodal, že z nich nemožno vyvodiť právny záver, ktorý by znamenal, že v prípade, ak veriteľ (žalobca) neprihlásil pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní, v následnom konkurznom konaní by sa mali údajne považovať automaticky ako nevyožiteľné. Takýto záver o nevyožiteľnosti pohľadávok v konkurznom konaní, by bol v rozpore so zmyslom vyhláseného konkurzu, keď uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 31K/37/2017 zo dňa 30. 01. 2018, v ktorom súd vyzval v súlade s § 28 ZoKR všetkých veriteľov (t. j. nielen tých, ktorí si prihlásili pohľadávky počas reštrukturalizácie dlžníka) na prihlásenie svojich pohľadávok, čo žalobca riadne a včas splnil. V prípade aplikovania odvolacím súdom uvedených ustanovení ZoKR to nemá žiaden priamy, vecný súvis so zisteným skutkovým stavom a právny dopad na dôvodnosť podanej žaloby z pohľadu určenia nespornosti prihlásených pohľadávok žalobcu do konkurzu.

16. Žalovaný svoje právo na vyjadrenie sa k novej aplikácii nevyužil.

17. V prejednávanej veci ide o incidenčné konanie (konanie o určenie popretej pohľadávky), ktoré je osobitným druhom sporového konania, v ktorom sa postup súdu spravuje jednotlivými ustanoveniami

Civilného sporového poriadku. Zároveň sa však incidenčné konanie vyznačuje určitými špecifikami, ktoré vyplývajú z jednotlivých ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

18. Podľa § 32 ods. 1 ZoKR, každú prihlásenú pohľadávku správca porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, prihliadne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť.

19. Prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie (§ 32 ods. 2 ZoKR).

20. Ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou (§ 32 ods. 5 ZoKR).

21. V konaní nebolo sporné, že uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 31K/37/2017 - 172 zo dňa 23. 01. 2018 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka SATEC SK a. s., so sídlom Novozámocká 102, 949 05 Nitra, IČO: 36 684 961 a za správcu bol ustanovený správca konkurznej podstaty Mgr. Ladislav Barát, so sídlom kancelárie Školská 3, 949 01 Nitra. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v OV 21/2018 dňa 30. 01. 2018. Rovnako tak nebolo sporu o tom, že žalobca ako veriteľ si uplatnil prihláškou zo dňa 08. 02. 2018 pohľadávky v sume 3 414,13 eura, 27 091,58 eura, 14 502,49 eura, t. j. v celkovej výške 45 008,20 eura. Listom zo dňa 19. 02. 2018 potvrdil správca konkurznej podstaty úpadcu žalobcovi doručenie prihlášky dňa 14. 02. 2018 a zapísanie do zoznamu pohľadávok sumu prihlásenú vo výške 45 008,20 eura s tým, že prihláška spĺňala zákonné náležitosti. V danom prípade právnym dôvodom pohľadávky č. 129 prihlásenej v sume 3 414,13 eura bola faktúra č. 300102015 za dodaný tovar, vystavená dňa 23. 02. 2015, splatná dňa 25. 03. 2015, právnym dôvodom pohľadávky č. 130 prihlásenej v sume 27 091,58 eura bola faktúra č. 300172015 za dodaný tovar, vystavená dňa 11. 03. 2015, splatná dňa 10. 05. 2015 a právnym dôvodom pohľadávky č. 131 prihlásenej v sume 14 502,49 eura bola faktúra č. 300212015 za dodaný tovar, vystavená dňa 02. 04. 2015, splatná dňa 30. 07. 2015. Správca konkurznej podstaty úpadcu oznámil žalobcovi listom zo dňa 23. 04. 2018 čiastočné popretie pohľadávok a rozsah popretia uviedol v zaslanom zozname a zároveň poučil žalobcu podľa § 32 ods. 9 ZoKR, pričom poprel pohľadávky z právneho dôvodu, výšky a poradia. Pohľadávka č. 129 prihlásenej v sume 3 414,13 eura bola popretá dňa 17. 04. 2018 v sume 3 414,13 eura, pohľadávka č. 130 prihlásenej v sume 27 091,58 eura bola popretá dňa 17. 04. 2018 v sume 27 091,58 eura a pohľadávka č. 131 prihlásenej v sume 14 502,49 eura bola popretá dňa 17. 04. 2018 v sume 14 502,49 eura. Právny dôvod popretia sporných pohľadávok bol totožný a správca v popretí uviedol, že ide o pohľadávky, ktoré vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania, uznesenie Okresného súdu Nitra o začatí reštrukturalizačného konania, pod. sp. zn. 32K/1/2016, bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 63/2016 zo dňa 04. 04. 2016, veriteľ si pohľadávky riadne a včas neuplatnil v konaní prihláškou, pričom Okresný súd Nitra reštrukturalizáciu dlžníka uznesením zverejneným v Obchodnom vestníku č. 01/2017 dňa 02. 01. 2017 skončil a zároveň potvrdil reštrukturalizačný plán úpadcu. V popretí správca, poukazujúc na § 155 ods. 2 ZoKR a § 160 ZoKR, konštatoval, že potvrdením reštrukturalizačného plánu sa predmetné pohľadávky veriteľa stali nevymožiteľnými, keďže v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka alebo preberajúcej osoby skôr, ako je plán riadne splnený, sa plán, vyhlásením konkurzu, stáva neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte nie sú splnené a veriteľ sa z dôvodu neprihlásenia sporných pohľadávok v reštrukturalizácii nestal účastníkom plánu, v dôsledku čoho nedošlo v súlade s § 160 ZoKR k obnoveniu jeho pohľadávok, ktoré sú v zmysle § 155 ods. 2 ZoKR nevymožiteľnými. Totožné dôvody boli správcom uvedené aj v časti dôvodu popretia výšky a poradia pohľadávok.

22. Súd prvej inštancie napriek právnemu názoru vyslovenému odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení v bode 28. odôvodnenia uznesenia ex offa (ani na námietku žalovaného) neprihliadol na zánik práva žalobcu domáhať sa určenia pohľadávok čo do poradia a vymáhateľnosti, a to bez ohľadu na to, že

bola pripustená zmeny žaloby, realizovaná žalobcom v podaní zo dňa 26. 03. 2019. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že žalobca sa z dôvodu prekluzívnej lehoty na podanie žaloby musí priamo v žalobe domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva, inak mu toto právo zanikne. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal určenia, že pohľadávky sa považujú za nesporné čo do právneho dôvodu a výšky a návrh na zmenu žaloby podal po viac ako 9 mesiacoch uplynutia hmotnoprávnej lehoty na podanie žaloby, ktorou sa domáhal určenia, že pohľadávky sú nesporné čo do právneho dôvodu, výšky a poradia s tým, že alternatívne sa domáhal určenia, že pohľadávky sú nesporné čo do vymáhateľnosti. Preto ak súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti určenia právneho dôvodu, výšky a poradia popretých pohľadávok, hoci žalobca sa takéhoto určenia nedomáhal v podanej žalobe, ktorou sa domáhal len určenia čo do právneho dôvodu a výšky, a až zmenou žaloby sa domáhal určenia aj čo do poradia a vymáhateľnosti, ktorá však bola realizovaná až po uplynutí 30-dňovej lehoty po podaní žaloby, t. j. po uplynutí hmotnoprávnej lehoty na uplatnenie práva takýmto určením, čím došlo k prekludovaniu práva žalobcu domáhať sa určenia popretých pohľadávok čo do poradia a vymáhateľnosti, odvolací súd nepovažoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, keďže bolo rozhodnuté aj o určení pravosti popretých pohľadávok čo do poradia.

23. Súd prvej inštancie konštatoval, že správca v popretí prihlásených pohľadávok nepoprel právny dôvod prihlásených pohľadávok vzniknutých z kúpnych zmlúv, nepreskúmal právny dôvod vzniku pohľadávky podľa hmotného práva, a nezistil, či pohľadávka podľa hmotného práva vznikla, ak áno v akej výške. Navyiac správca poprel pri každej prihlásenej pohľadávke aj poradie a výšku, avšak v prípade popretia poradia musí v zozname pohľadávok uviesť uznané poradie pohľadávky, čo znamená poradie, ktoré navrhuje správca. S poukazom na uvedené dospel k záveru, že správca konkurznej podstaty nepostupoval pri preskúmaní prihlásených pohľadávok žalobcu s odbornou starostlivosťou a nevysporiadal sa s právnym dôvodom vzniku pohľadávok žalobcu ako veriteľa, a preto popretie zo dňa 23. 04. 2018 vyhodnotil ako nedostatočné a považoval ho za neúčinné a pohľadávky žalobcu vyhodnotil ako oprávnené. Nedostatok popretia a oprávnenosť pohľadávky žalobcu malo za následok uznanie prihlásených pohľadávok a vyhovie žalobe žalobcu v celom rozsahu.

24. Odvolací súd uvedené závery súdu prvej inštancie považuje za nesprávne a poukazuje na bod 30. odôvodnenia svojho zrušujúceho uznesenia, na ktorých záveroch zotráva aj naďalej a v zmysle ktorých mal za to, že správca konkurznej podstaty úpadcu účinne poprel pohľadávky žalobcu čo do právneho dôvodu, výšky a poradia z dôvodu ich nevykonalnosti v zmysle § 32 ods. 5 ZoKR, popretie písomne oznámil žalobcovi a zároveň ho zapísal do zoznamu pohľadávok. V zozname pohľadávok je popretie pohľadávok žalobcu čo do právneho dôvodu, výšky a poradia riadne zapísané. Pre posúdenie danosti dôvodov popretia pohľadávky je rozhodujúce, či sú tieto dôvody vyjadrené v zozname pohľadávok, pretože v zmysle § 32 ods. 6 ZoKR sa pri písomnom oznámení popretia veriteľovi zákonnou úpravou nedefinujú náležitosti tohto oznámenia, pričom zákonné náležitosti účinného popretia sú vymedzené výlučne v zmysle § 32 ods. 5 ZoKR, čím je práve obsah popieracieho prejavu obsiahnutý v zozname pohľadávok rozhodujúci. Správca vyznačil popretie pohľadávok do zoznamu pohľadávok s dostatočne podrobným odôvodnením a písomne oboznámil žalobcu s ich popretím. Úkon popretia je vyznačený v zozname pohľadávok, výpis ktorého bol prílohou oznámenia odvolaného správcu žalobcovi ako popretému veriteľovi. V samotnom oznámení správca neuvádza doslovné znenie popierajúceho prejavu, ale len oznamuje popretému veriteľovi fakt, že došlo k popretiu pohľadávok, pričom právne účinný spôsob tohto popretia je vždy obsahom samotného zoznamu pohľadávok, ako to ukladá § 32 ods. 1 ZoKR. Je potrebné súhlasiť s odvolateľom, že správca nemá objektívne ani možnosť vyznačiť časť zoznamu pohľadávok s názvom vymáhateľnosť a popísať dôvody popretia vymáhateľnosti pohľadávky práve v tejto neexistujúcej časti zoznamu pohľadávok. Pri popretí vymáhateľnosti tak správca zapíše dôvod popretia vo vzťahu k vymáhateľnosti na mieste a časti zoznamu pohľadávok, ktoré bude zodpovedať právnym účinkom popretia pohľadávky aj čo do vymáhateľnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu popretím čo do vymáhateľnosti sa nepochybne oslabuje prihlásená pohľadávka vo vzťahu k právnemu dôvodu, výške i poradia. Rovnako tak ani tlačivo popretia pohľadávky veriteľom, ktorého formálny vzor upravuje vyhláška, neobsahuje samostatnú časť s názvom vymáhateľnosť pohľadávky, pričom popretie pohľadávky inak ako na predpísanom tlačive by bolo následne veriteľom neúčinné. V danom prípade správca konkurznej podstaty popretie náležite odôvodnil, z akého dôvodu došlo k popretiu pohľadávok žalobcu, uviedol príslušné ustanovenia ZoKR a uvedeným právnym účinkom potvrdenia reštrukturalizačného plánu vo vzťahu k pohľadávkam žalobcu, ktorý si neprihlásil do reštrukturalizačného konania prihláškou, ktoré predchádzalo vyhláseniu konkurzu na majetok úpadcu.

25. Podľa § 118 ods. 1 ZoKR povolením reštrukturalizácie sa začína reštrukturalizácia. Reštrukturalizácia sa považuje za povolenú zverejneným uznesenia o povolení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku.

26. Podľa § 118 ods. 2 ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak, reštrukturalizácia bráni tomu, aby sa na toho istého dlžníka začalo alebo prebiehalo konkurzné konanie, ak počas reštrukturalizácie dôjde na súd návrh na vyhlásenie konkurzu, súd návrh na vyhlásenie konkurzu uznesením odmietne.

27. Podľa § 118 ods. 3 ZoKR povolením reštrukturalizácie sa konania prerušené podľa § 114 ods. 1 písm. b) zastavujú. Ak v týchto konaniach už došlo k speňaženiu majetku, avšak výťažok ešte nebol vyplatený oprávnenému, výťažok po odpočítaní trov konania sa vráti dlžníkovi.

28. Podľa § 118 ods. 4 ZoKR súdne a rozhodcovské konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou sa povolením reštrukturalizácie prerušujú, tieto nároky nemožno uplatniť voči dlžníkovi len spôsobom podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4.

29. Podľa § 120 ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

30. Podľa § 132 ods. 1 ZoKR reštrukturalizačný plán je listina upravujúca vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov osôb v nej uvedených, ako aj rozsah a spôsob uspokojenia tých účastníkov plánu, ktorí sú veriteľmi prihlásených pohľadávok prípadne akcionármi dlžníka. Po potvrdení plánu súdom je plán záväzný pre všetkých účastníkov plánu.

31. Podľa § 132 ods. 2 ZoKR plán sa člení na opisnú časť a záväznú časť.

32. Podľa § 155 ods. 1 ZoKR ustanovenia plánu sa zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku stávajú účinnými voči všetkým účastníkom plánu; ustanovenia plánu o novom úvere sú účinné voči každému.

33. Podľa § 155 ods. 2 ZoKR zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou.

34. Podľa § 160 ZoKR v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka alebo preberajúcej osoby skôr, ako je plán riadne splnený, sa plán vyhlásením konkurzu stáva neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte nie sú splnené.

35. S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia je možné zhrnúť, že účinky potvrdenia plánu nastávajú zverejnením uznesenia súdu o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku. Týmto momentom sa ustanovenia plánu stávajú účinnými voči všetkým účastníkom plánu bez ohľadu na to, či hlasovali za jeho prijatie, alebo proti jeho prijatiu, alebo sa vôbec nezúčastnili na schvaľovacej schôdzi. Voči tretím osobám má účinky len vtedy, ak výslovne súhlasili so vznikom záväzku (§ 140). Ďurica, M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 3. vydanie. Praha. C. H. Beck. 2019. ISBN 978-807400-754-5 (str. 1076).

36. Neprihlásené pohľadávky, ktoré mali byť v reštrukturalizácii prihlásené, sa stávajú účinnosťou plánu voči dlžníkovi nevymáhateľné, t. j. menia sa na naturálne obligácie. Dlžník tieto pohľadávky môže dobrovoľne splniť, veriteľ ich však nemôže vymáhať cestou súdu, resp. exekúcie s tým, že nevymáhateľnosť má obdobné účinky ako premlčanie, prihliadne sa na ňu však z úradnej povinnosti. Voči takému veriteľovi, ktorý svoju pohľadávku v reštrukturalizácii neprihlásil, preto prislúcha námietka nevymáhateľnosti jeho pohľadávky. Vyplýva to aj zo znenia ustanovenia § 160 ZoKR, podľa ktorého sa plán vyhlásením konkurzu stáva neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte nie sú splnené a nie aj voči tým veriteľom, ktorí neboli účastníkom plánu z dôvodu neprihlásenia svojej pohľadávky v reštrukturalizácii riadne a včas, resp. vôbec. Uvedený záver bol ustálený aj rozsudkom

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 01. 2019, sp. zn. 3Obdo/38/2018, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2019 ako rozhodnutie vo veciach obchodnoprávných R 51/2019. Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí v bode I. judikoval, že „Účinky zverejnenia reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku podľa ustanovenia § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov v podobe zániku práva vymáhať pohľadávky voči reštrukturalizačnému dlžníkovi a v podobe zániku riadne a včas neprihlásených zabezpečovacích práv viaznucich na majetku reštrukturalizačného dlžníka sa vzťahujú len na tie pohľadávky a zabezpečovacie práva, ktoré je možné prihláškou prihlásiť v reštrukturalizácii.“

37. V prejednávanej veci nebolo sporné, že pohľadávky žalobcu uplatnené v prihláškach do konkurzného konania zapísané pod číslom 129 vo výške 3 414,13 eura, pod číslom 130 vo výške 27 091,58 eura a pod číslom 131 vo výške 14 502,49 eura neboli žalobcom uplatnené v reštrukturalizačnom konaní. Neuplatnenie pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní dlžníka po potvrdení plánu znamená, že takáto pohľadávka je nevymáhateľnou hoci právne nezaniká, ide o tzv. naturálnu obligáciu. V danom prípade vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka začala plynúť veriteľom dlžníka lehota na prihlásenie pohľadávok, v ktorej si žalobca pohľadávky uplatnil, avšak v dôsledku absencie ich prihlásenia do reštrukturalizačného konania, stratila ním prihlásená pohľadávka vymáhateľnosť. Odvolací súd dodáva, že v dôsledku neprihlásenia pohľadávok žalobcu do reštrukturalizačného konania dlžníka po potvrdení plánu súdom, túto nie je možné ďalej súdom vymáhať, a to platí i pre vedenie konkurzného konania na majetok dlžníka. Správca konkurznej podstaty úpadcu postupoval pri preskúmaní prihlásených pohľadávok žalobcu s odbornou starostlivosťou a účinne poprel pohľadávky žalobcu zapísané pod číslom 129, 130 a 131. Nemožno opomenúť skutočnosť, že účinky a dôsledky reštrukturalizačného a konkurzného konania sa vzájomne ovplyvňujú, vzájomne sú prepojené a súvisia. Ustanovenie § 155 ods. 2 ZoKR upravuje účinky potvrdenia plánu vo vzťahu k neprihláseným pohľadávkam ako takým a k ich ďalšej existencii. Žalobca však nebol účastníkom plánu vo vzťahu k predmetným pohľadávkam, keďže tieto neboli uplatnené v reštrukturalizácii. V zmysle § 160 ZoKR v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka alebo preberajúcej osoby skôr, ako je plán riadne splnený, sa plán vyhlásením konkurzu stáva neúčinným voči všetkým účastníkom plánu, ktorých nároky z plánu ešte nie sú splnené. Keďže žalobca neprihlásil svoje pohľadávky do reštrukturalizácie, nebol účastníkom plánu, a teda vyhlásením konkurzu sa nestal plán voči nemu neúčinným. Vzhľadom na to, že reštrukturalizačný plán dlžníka bol zverejnený v Obchodnom vestníku a žalobca si neprihlásil pohľadávky do reštrukturalizácie, zaniklo žalobcovi právo vymáhať pohľadávky voči dlžníkovi, a teda odvolací súd dospel k záveru, že zanikla vymáhateľnosť predmetnej pohľadávky a správca konkurznej podstaty úpadcu účinne poprel pohľadávky žalobcu.

38. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

39. V kontexte vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa 388 CSP v napadnutej časti I., II., III. výroku zmenil tak, že žalobu zamietol.

40. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

41. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto odvolací súd žalovanému v rámci zmeňujúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. V rámci odvolacieho konania mal žalovaný takisto plný úspech, a preto mu odvolací súd priznal proti žalobcovi aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu

100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

45. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu, že ide o trovy konania, ktoré vznikli žalobcovi účasťou v konaní súvisiacim s konkurzným konaním, ktoré sú z uspokojenia v konkurze vylúčené, a preto úspešnej strane nárok na náhradu trov konania nemožno priznať s poukazom na § 100 ods. 2 písm. a) ZoKR. V danom prípade ide o sporové konanie, v ktorom súd rozhoduje o náhrade trov konania podľa príslušných ustanovení CSP a nie podľa ZoKR. Uvedené ustanovenie sa uplatňuje v konkurznom konaní vo vzťahu k trovám účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s týmto konaním s tým, že tieto trovy konania sú z uspokojenia v konkurze vylúčené, čo nie je prejednávaná vec. Odvolací súd preto postupoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP a podľa úspechu v spore rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

46. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.